

ANDREAS STICKLER

dikter

1990–94

Till Kerstin

Västerås, vår -90

BARNET

Lena vårt barn
en skrattande treåring
i vårsolen
vi dödade det
Gör det oss till svin?
Eller är det de
höga gubbarna
som bestämmer att
vi ska få leka
gud
som är bovarna i dramat
Enkelt
vi behövde inte ta ansvar
En kvart
sen var det över
Nix blöjor
nix skrik
ingen uppväxt
och kuken har stånd igen

GAMMAL KÄRLEK ROSTAR ALLTID

Det var längesen sist Anna
vi var bara barn
I väntan på den första kärleken
nöjde vi oss med varann
men vi hade roligt
vi kunde skratta åt varann
Nu sågs vi igen
jag med ännu oläkta sår
efter tre år i band
du mitt uppe i det
och din man satt bredvid

Vi stal oss en dans
och jag njöt av att vara
i din famn
Dina ögon verkade sorgsna
sökande mina efter något
jag inte riktigt förstod
Kanske var det vänskap
den kan jag ge dig
men det är också allt
Du får inte plats i mitt liv
just nu
och du får inte förstöra
det du nu byggt upp
Jag är trots allt en främling
i ditt land

där du måste se framåt
vända ryggen mot bakåt

Kan det hända att jag
missuppfattade dig
och dina smekande händer
Kan det vara att den glädje
du kände
var kontrollerad till stunden
Jag är glad att vi inte är
främlingar längre
men skillnad mellan vänskap
och kärlek är stor
och i vårt fall
inget vi kan få

SPELA MED

Jag siktar på stjärnorna
med gummisnoddar av hat
jag skjuter på månen
med slangbellan full av skit
jag avsäger mig alla råd
jag sitter här ikväll
jag vinglar min egen bana
och behöver inget färdljus
från er
jag betackar mig er hjälp
som jag betackar mig alla röster
som säger hur jag ska vara
det är tomt här ikväll
och den som blivit sviken han vet
och jag vill svika alla nu
för ni gör ont
och jag kan inte förstå
varför jag inte får hata
när det tycks som om det är
vad alla vill
och försöker
åstadkomma
jag vill bara spela med

KYLAN

Kylan stirrar
in genom fönstret
tittar på värmen
men hittar sin kompis
i mitt hjärta

KRIGSATTRIBUT

En strandremsa
en röd sol
på väg upp
vackert
I sanden ligger
en död kropp
bredvid
ännu en till
och ännu en till
gul eller vit
vad spelar det för roll
inte alls vackert

En ensam hjälm
fläckar av rött
ett cigarettpaket
instucket under hjälmbandet
det paketet kommer
aldrig
att rökas upp

Ett skrik
för många timmar sedan
har tystnat
nu ligger förintelsens
tystnad
som en tjock dimma

över stranden
och omsluter
krigsattributen

Denna tystnad segrar
alltid
annars finns bara
förlorare
och gråtande
mödrar
i kramp

